

धत्त दत्त । कीदृशा यूयम् अरुणीनामरुणवर्णानामूर्णानामुपस्थे उपरिभागे आसी-
नासः आसीनाः उपविष्टाः याभिः कुतपाः क्रियन्ते ता ऊर्णा अरुणा भवन्ति कु-
तपं वासने दद्यादिति स्मृतेः (34.) कुतपप्रियाः पितरः । यद्वा अरुणीनामरुणव-
र्णानां रश्मीनामुपस्थे उत्सङ्गे आसीना आदित्यलोकस्था इत्यर्थः । किं च हे पि-
तरः पुत्रेभ्यो यज्ञमानेभ्यः तस्य वस्वः वसुनो धनस्य प्रयुक्त दत्त कर्मणि षष्ठी
यदभीष्टं धनं तदत्त । पितॄणां पुत्रा एव यज्ञमानाः । ते यूयमिहास्मदीये यज्ञे ऊर्जं
रसे दधात स्थापयत ॥ ६३ ॥

यमग्ने कव्यवाहनं त्वं चिन्मन्यसे रयिम् ।

तं नो गीर्भिः श्रवाय्यं देवत्रा पनया युजम् ॥ ६४ ॥

हे अनुष्टुभौ । कव्यं पितृभ्यो देयमन्नं वहतीति कव्यवाहनः कव्यपुरीषपुरी-
षेषु ज्युडिति [पा० ३. २. ६५.] ज्युट्प्रत्ययः । हे कव्यवाहन हे अग्ने त्वं चित् त-
मपि यं रयिं हविर्लक्षणां धनं मन्यसे उत्तमं जानासि नोऽस्माकं तं रयिं देवत्रा
देवेषु पनय देहि पनतिर्दानकर्म देवमनुष्यपुरुषेत्यादिना [पा० ५. ४. ५६.] सप्तम्यर्थे
देवात् त्राप्रत्ययः । कीदृशं रयिं गीर्भिः वाग्भिः पुरोऽनुवाक्यायाज्यावषट्कारल-
क्षणाभिः श्रवाय्यं श्रोतुं योग्यम् श्रुदक्षिस्पृह्निगृह्णिदयिभ्य आय्य इति [उष्णा० ३.
१५.] शृणोतेराय्यप्रत्ययः । तथा युजं युज्यतऽइति युक् तम् छिप् चिति [पा० ३. २.
७६.] छिप्प्रत्ययः योग्यम् ॥ ६४ ॥

योऽअग्निः कव्यवाहनः पितृन्यक्षदत्तावृधः ।

प्रेष्टुं हव्यानि वोचति देवेभ्यश्च पितृभ्य आ ॥ ६५ ॥

यः कव्यवाहनोऽग्निः पितृन्यक्षदिष्टवान् लेढोऽडाढौ सिब्वद्धलं लेढि इतो
लोपः । कीदृशान्पितॄन् ऋतावृधः ऋतं सत्यं यज्ञं वा वर्धयन्ति ते ऋतावृधः संहि-
तायां दीर्घः तान् । सोऽग्निरिदानीं देवेभ्यः पितृभ्यश्च हव्यानि हवींषि प्रवो-
चति प्रब्रवीतु इमानि देवेभ्य इमानि पितृभ्य इति वदत्वित्यर्थः । इत् उ निपातौ
पादपूरणौ । आकारः समुच्चयार्थः । व्यत्ययेन वचेः शपि वच उमिति [पा० ७. ४.
२७.] ह्यन्दस उमागमः ॥ ६५ ॥